

מח"ט כפיר מג"ד חרוב, מח"ט 417, הורים, אחיות
ואחים, מנהלי וחברי העמותה, חיילים, אורחים
יקרים, שלום וברכה !

התכנסנו, אחרי שנתיים, מאז שמגפת הקורונה
שיבשה את חיינו, לזכור ולהזכיר את אלו שאינם.
אינם איתנו, אך נמצאים עמוק בליבנו ולאורם אנחנו
ממשיכים ללכת, להלחם, להתיישב, להתפתח לקלוט
ולחלום.

רבים אינם מכירים את מורשת הסיירת, האחוה,
הרעות, רוח הלחימה, המפקד בראש, אחרי, הלחימה
בסואץ, ההגנה בבקעה, הדור אחר. תושבי בקעת
הירדן זוכרים, הזיכרון מלווה אותנו החל מהרגע
שראשוני המתישבים עלו על הקרקע, הם לא שוכחים
את אלה שחרפו נפשם ועשו הכול כדי לשמור על
גבולה המזרחי של מדינת ישראל במארכים,
במוצבים במרדפים, בספורים ובביטחון שוטף. אנחנו
חבים להם את השקט, את האפשרות לבנות כאן
חיים.

השכול ככל שאנחנו נוגעים בו, הכאב רב יותר, בלי
סימני שאלה, הוא עובר דרך כולם, לא פוסח על איש,
לא יום בשנה.

והגעגועים – הגעגועים, לבן, לאהוב, לחבר, "שלי הוא
נשבע, ! אחכה לך!, מרדף יש ליד ים המלח".

אותה המסירות וההקרבה אז, נדרשת גם היום כדי
להנציח את קיומנו כעם, כמדינה. לא נוכל להבטיח
את השלום והביטחון מבלי שתפעם בנו אותה הרוח
שהורישו לנו יקירכם לוחמי ישראל.

במקום בו השלווה משתלטת, בשקט מלא, שוכנת
בקעת הירדן, מרחב ירוק בלב נוף מדברי פראי,
שקיעות ונופים מדהימים לצד סיפורם המופלא של
מתיישבים חלוצים שהכניעו את המדבר, בהתמדה
בנחישות ובעמל רב. חדורי אמונה להתמודד עם תנאי
אקלים קשים, קרקע צחיחה ומגבלות ביטחון.
במקום שכף רגלם של אחרים לא דרכה ושנים של
התאמת גידולים, הגיעו חקלאי הבקעה להישגים
מרשימים, בקעת הירדן פורחת מתמיד, זה סיפור
הצלחה ישראלי חתום בידם של מתיישבי הבקעה.

יום יום אנחנו נאבקים כדי לחזק את האחיזה
והריבונות שלנו בבקעה, כי יש מי שרוצה לפגוע
בנו ויש מי שמסית נגדנו.

אני רוצה לשלוח להם מכאן מסר ברור וחד לכל
מי שמנסה ומתאמץ לפגוע בנו :

אנחנו לא נוותר – אותנו לא תשברו ולא תנצחו!!

אנחנו כאן מפני שזו ארצנו וכאן ביתנו. אנחנו קו
ההגנה האסטרטגי של ישראל. רק התיישבות
חזקה תקבע את גבולה המזרחי של מדינת
ישראל.

אנחנו מתיישבי הבקעה נחויים ומצויים להמשיך
ולהתמיד בעשייה.

משפחות יקרות אתן עומדות בחזית המסע הארוך
הזה. האובדן והזיכרונות במהלך השנה זה המסע
הפרטי והאישי שלכם, ביום זה הוא של כולנו.
זה יום של כאב, אובדן ושכול אישי, הורים, אחים,
משפחה, חברים לוחמים ואורחים.
ביום הזה אבקש לחבק את כולכם, משפחות וחברים
ולחזק את החיילים ממשיכי הדרך, שפועלים
במציאות לא פשוטה ובגל טרור מתמשך, לומר להם
אנחנו אוהבים אתכם, המשימה לא תמה, היו חזקים
שימרו על עצמכם.

מי ייתן ותימצא נחמה בידיעה שזכר הבנים נצור
ושמור בליבנו לעד.